

פטירתו של ראש מנזר Sera Mey (לשעבר) Khen Rinpoche Geshe Lobsang Tharchin

אנו מודיעים בצער רב על פטירתו של Khen Rinpoche Geshe Lobsang Tharchin, 1921-2004, לאמה נודע לתהילה ומלומד גדול במסורת הגלוקפה הטיבטית.

קן רינפוצ'ה נשם את נשימתו האחרונה ב 1 בדצמבר לפנות ערב, ונשאר במדיטציה עד ה-6 בדצמבר, במקדש Rashi Gempil Ling שב Howell, ניו-ג'רסי, בארה"ב, שהיה משכנו הראשי ב-30 השנים האחרונות. טקס שרפה מסורתי התקיים במקדש למחרת בבוקר, ביום הזכרון לפטירתו של ג'ה צונקפה, מייסד מסורת הגלוקפה. הטקס נוהל על-ידי יונגיאל רימפוצ'ה ואצ'וק רינפוצ'ה, שניהם לאמות (עוד מגלגולים קודמים), ממנזר סרה מי.

קן רינפוצ'ה נולד בלהסה שבטיבט בשנת 1921 ונכנס למנזר סרה בגיל צעיר. הוא למד בתכנית הקשה בת 25 שנה של לימודים במנזר תחת הדרכתם של המורים Pabongka Rinpoche, אחד מגדולי המורים של בודהיזם בטיבט במאה ה-20 ושל Kyabje Trijang Rinpoche, אחד מחונכיו האישיים של הדלאי למה. הוא עבר בהצלחה בחינות על ידי גדולי המורים בדורו, וזכה בתואר הגבוה Hlarampa Geshe (מקביל לדוקטור לפילוסופיה) בהצטיינות, ואשר הוענק לו על ידי ה"ה הדלאי למה ה-14. הוא היה אחד מאחרוני ההלרמפה גשה אשר התחנכו בטיבט. בקרב בני מחזורו הוא היה גדול המתדיינים בוכוחים הנערכים בין תלמידי תורת הבודהיזם, מה שהביא אותו למדרגת "ראשון בין ראשונים".

עם סיום חינוכו במנזר נכנס קן רנפוצ'ה לקולג' הטנטרי Gyu Mey שם הוא השלים תכנית של לימודים מתקדמים בטנטרה, וקבל משרה אדמיסטרטיבית גבוהה. ב-1959 ברח רינפוצ'ה מטיבט להודו ביחד עם ה"ה הדלאי למה. הוא היה מעורב ישירות בישוב מחדש של הפליטים הטיבטים, וערך סדרה של ספרי לימוד עבור בתי הספר של הפליטים.

קן רנפוצ'ה בא לארה"ב בשנת 1972 בהוראתו של הוד קדושתו הדלאי לאמה ויותר מאוחר הפך לראש המקדש Rashi Gempil Ling, מקדש בודהיסטי שנוסד על ידי קלמוקים ממונגוליה בעיר הוול שבניו ג'רסי, משרה שבה כהן עד ליום פטירתו. במשך למעלה משלושים שנה הוא לימד בארה"ב מגוון רחב של נושאים, לאחר שלמד את השפה האנגלית בגיל 53. בהפצרת הלאמה שלו, Trijang Rinpoche, יסד רינפוצ'ה מספר פרויקטים שהוקדשו לתמיכה ושיקום של נזירים במנזר סרה מיי שהתישבו בדרום הודו. בשנת 1991, בגיל 70, הוא שהה בהודו לפי בקשת הדלאי לאמה, וכהן כראש מנזר סרה מיי למשך כשנתיים, ואז חזר לארה"ב. קן רנפוצ'ה גשה לובסנג טרצ'ין נושא בתואר הכבוד של מנהל וראש מנזר בדימוס של סְרָה מִי וכן הינו מייסד של Mahayana Sutra and Tantra Center, עם סניפים בניו ג'רסי ובוושינגטון. הוא לימד רבות, סוטרה וטנטרה, ותרם רבות לפריחת הדהרמה במערב. קן רינפוצ'ה פרסם ספרים רבים, ונחשב כאחד מגדולי המורים לבודהיזם טיבטי. הקורסים הניתנים בישראל באמצעות קבוצת "קלטיקה בודהיסטית בישראל" נערכים בחסותו ובתמיכתו הנלהבת של מורה דגול זה.

תקופת אבל מסורתית בת 49 יום נשמרת כעת במקדש ראשי גמפיל לינג שבהוול, ניו-ג'רסי, וטקסים נערכים מדי שבוע. יונגיאל רינפוצ'ה דווח ב 12 לדצמבר על פטירתו של קן רינפוצ'ה.

יונגיאל רינפוצ'ה פתח בהדגשת ייחודו הרב של קן רינפוצ'ה, כפי שמעידה תקופת המדיטציה שלו בת 5 ימים, תקופה שבה שמר גופו הקדוש על רעננותו, ולווה בניחוח מיוחד. ביום החמישי יצא קן רינפוצ'ה מן המדיטציה, ויום זה (יום ב', ה-6 בדצמבר) הוא גם יום השנה לפטירתו של מייסד מנזר סרה מיי, Jamchen Chuje Shakya Yeshe (1354-1435). עובדה זו מעידה על הקשר ההדוק שבין מועד מותו לבין המסורת המונסטית ושממנה בא. מייסד סרה מיי יסד את המנזר על פי הנחייתו של ג'ה צונקפה, באחד ממקומות המבדד הקדושים ביותר של ג'ה צונקפה.

טקס ההלוויה של רינפוצ'ה נערך למחרת, ביום חגו של ג'ה צונקפה (יום ג', ה-7 בדצמבר 2004), הוא היום בו נפטר צונקפה, ומעיד על הקשר החזק בין הלאמה הקדוש שלנו ומסורת הגלוקפה. יונגיאל רינפוצ'ה הדגיש גם את החשיבות של שמירת הקשר הטהור בינינו לבין המורה הקדוש, תוך שמירת המסירות הרבה ללימוד הטהור של השושלת הרוחנית שאליה היה הלאמה כה קרוב.

במהלך טקס השרפה נשמע קול נפיץ רב עם פקיעתה של הגולגולת, ועל-פי יונגיאל רינפוצ'ה יש בכך עדות נוספת למדרגתו יוצאת הדופן של קן רינפוצ'ה, שכן מאורע זה הוא נדיר ביותר וקורה רק לאנשים נשגבים ביותר. לאמה אחד דאג לכך שגולגלתו תפול בחיקו של אותו תלמיד אשר בו הוא הרבה ביותר לנזוף, כאות לנחת רוחו מאותו תלמיד. (לימודי הלם רים מלמדים שנוזפתו של הלאמה מטהרת את התלמיד, והיא כעין מנטרה קדושה המסלקת מכשולים.)

גם בעת שבחן את אפר השרפה, מצא יונגיאל רינפוצ'ה אפר סינדורה, שהוא בעל חשיבות מיוחדת, וכן היתה חשיבות למזג האויר הגשום הן בעת טקס השריפה והן בעת הוצאת האפר.

יונגיאל רינפוצ'ה ציין במיוחד את רוח האחוה בין תלמידיו של רינפוצ'ה, במהלך ההכנות לטקס השרפה, כעדות לקשר החזק שבין המורה לתלמידיו והשפעתו המבורכת עליהם.

אנו, מורי ותלמידי קבוצת "קלסיקה בודהיסטית בישראל", מבקשים להביע את הוקרתנו שאין לה שעור ללאמה נפלא זה שהווה השראה כה נפלאה לפעילותנו הדהרמית, ואת צערנו וכאבנו העמוקים על עזיבתו. לבנו גואה באהבה, כבוד והערכה שלא יתוארו במלים על תרומתו העצומה לחיינו ולדרכנו הרוחנית. תפילתנו שהלאמה יחזור אלינו במהרה וימשיך להורותינו בדרכו הרוחנית הנשגבה.